

מהווי הרפת

מסיפוריו של משולם סיקרון, משאבי שדה.

לילה ל"פרח הרפת"

שידע עברית על בוריה שלמד עוד בחו"ל, דבר שהורגש היטב במשפטיו ובעיקר בסגנונו המיוחד.

"פרח הרפת" למרות היותה דקה ושברירית, לא היססה ליטול על עצמה כל משימה ועבודה ברפת. מה זאת אומרת "לא היססה"? היא עמדה על כך! היא דרשה להיות שווה בין שווים. היא חלבה לבד כמו כולם ולא רק בבקרים ובחליבות צהרים, אלא גם בלילות. כשהחליבה היתה מתחילה ב־22.30 ומסתיימת קרוב לשתיים אחר חצות, וכך הדברים היו ודאי נמשכים אילולא...

לילה אחד קיצי והיא חלבה לבד, החליבה נמשכה לאיטה ובקצה המכון צרח הרדיו. פרות סיימו להחלב ויצאו, חדשות נכנסו... היא היתה לבד ועבדה בנחת. שומרים עדיין לא באו לבקר וטלפון לא היה אז ברפת.

ברגע מסויים הרימה עיניה לכיוון פתח היציאה של הפרות והתאבנה. באור הלא־חזק של הניאון נראה בפתח בבירור, מישהו כהה עם נשק! על פרצופו כובע גרב מכסה שני שליש מהפנים, רק השיניים בלטו בחיוך מנצח... היא נתנה צריחה שכמעט לא נשמעה, זרקה את שהחזיקה ביד וברחה. ולא היתה מוכנה להקשיב לשומר שרץ אחריה והסביר שזו היתה רק מתיחה, ולא היתה מוכנה בשום אופן לחזור ולחלוב. כך נסתיימה קריירה של רפתנית שרצתה להיות כמו כולם.

מבט אחורה לעבודה ברפת מגלה, שמספר החולבים לא היה רק פונקציה ישירה של מספר הפרות, אלא השתנה בהתאם לחידושי הטכנולוגיה.

בחליבה בידיים כשהיו 30 פרות, חלבנו שני רפתנים במשמרת. כשהעדר גדל ל־45 פרות חולבות, כבר עבדנו שלושה. וכשעברנו למכונת חליבה ניידת, ירדנו לשניים בחליבה ואחר כך לאחד. ושוב, כשהעדר גדל היינו חולבים בשניים. עם המעבר למכון החליבה בו היו שתי מכונות במרכז עם שתי עמדות לפרות מכל צד חזרנו לחולב יחיד במשמרת, עד שהעדר גדל והכפלנו את מכונות החליבה ועברנו לשני חולבים, וכך אנחנו ממשיכים מאז.

הסיפור שלי הפעם עוסק בתקופה בה חלב רפתן יחיד במכון החליבה הראשון אצלנו. הימים ימי שנות השישים, בארץ רגיעה/לא־רגיעה ותמיד יש חשש למסתננים ולפעולות חבלה.

כמו תמיד, במשק חסרים עובדים. חלק עוזבים, ואחרים חדשים זמניים מחליפים. באותם הימים הגיעה לקיבוץ נערה לשל"ת מאוחר והוצבה לעבודה ברפת.

ברפת זכתה לכינוי "פרח הרפת", לא שהיתה יפיפיה אבל גם מכוערת לא היתה. היה לה שער זהוב ארוך מסודר בשתי צמות, ועיניים, טוב, אני לא זוכר בדיוק אם הן היו ירוקות, כחולות או חומות, אבל היו לה... לכינוי "פרח הרפת" אחראי היה אמריקאי תמהוני שעבד אז ברפת,